

ANNE- BABALARA ÖZEL NOT

Sevgili Anne ve Babalar,

Bu yıl SBS ile karşı karşıya olduğumuz bir yıl. Sınava hazırlanan bir öğrencinin anne ve babasına önemli görevler düşmektedir. Bu görevler, çocuğumuza en iyi eğitim olanaklarını sunmak ve ona uygun çalışma şartlarını hazırlamakla sınırlı değildir.

Sınavlara hazırlanan bir öğrencinin yaşadığı kaygının iki nedeni vardır. Birinci neden bütünüyle gerçek ve akılcı bir temele dayanır. Sonuçları hayatın akışını etkileyecek büyük bir yarışta yer alacak olmaktan kaygı duymak, doğal ve yerinde bir durumdur. İkinci neden, birincisi gibi gerçek ve akılcı bir temele dayanmaz. “Anneme-babama ne diyeceğim?”, “Çevreme karşı mahcup olacağım...” gibi düşünceler sınava hazırlanan bir öğrencinin kaygısını azaltır.

Çocuğunuzun kaygısını arttırmayın. Çocukların sınava hazırlandıkları sırada anne-babalara düşen en önemli görev, çocuklarının çalışma isteğini arttırmak ve onu çalışmaya isteklendirmek için kaygı yükseltici yaklaşımlardan kaçınmaktır. “Bu kadar çalışmayla kazanamazsın.”, “Böyle gidersen zor kazanırsın.”, türünden yaklaşımlar öğrenciyi çalışmaya özendirmez, tam tersine, yükselen kaygı nedeniyle onu adeta “kıpırdayamaz” duruma getirir.

Çocuğunuzun sınırlarını zorlamayın. Kendi özlemlerinizle çocuğunuzun sınırları arasında gerçekçi bir denge kurun. Çocuğunuzla ilgili beklentilerinizi kontrol edin ve ideallerinizin onun sınırlarını zorlamasını önleyin. Çocuğun geçmiş okul hayatında ve okul dışı etkinliklerinde gösterdiği başarı onun sınırlarını ve gelecek performansını tahmin etmek için genel bir ölçü olarak kullanılabilir.

Sınavda başarılı olamazsa yaşayacağını bir ceza gibi göstermeyin. Çocuğunuz, istediğiniz veya kendi istediği okulun sınavında başarılı olamazsa, gideceği okulu bir ceza gibi göstermeyin. Bu eğitimi alabilmesi ve yararlanması ancak okulunu ve eğitimini sevmesiyle mümkündür.

Kendinize “Hayatın amacının ne olduğunu” sorun. Hayatın amacı, kendine yeten bir insan olmak, yaşadığından memnun olmak ve bu memnuniyetini yakın çevredeki insanlarla da paylaşabilmektir. Sınavda başarılı olmak, diploma sahibi olmak bu temel amaca yönelik araçlardır. Anne-baba olarak görevinizin çocuğunuza iyi bir eğitim vermek olduğu kadar, onu hayata sevdirmek ve yaşam sevincini aşılacak olduğunu göz ardı etmeyin.

Sınavı kazanmanın hayatın “tek” ve “kesin” amacı olduğunu düşünmeyin. “Ders çalışmak” ve “sınav kazanmak” uğruna çocuğunuzla olan yakınlığınızı tehlikeye atmayın. Aranızdaki sıcaklığın hayat boyu devam etmesi her şeyden önemlidir.

Sizin değer verdikleriniz nelerdir? Çocuğunuzun başarısı için maddi-manevi özveride bulunduğunuz ve çaba gösterdiğiniz doğrudur. Bunun karşılığını beklemeniz son derece doğaldır. Ancak çocuğunuzun elinden geleni yaptığına inanın. Eğer sonuç istediğiniz gibi olmazsa, çocuğunuzun elinden gelenin bu olduğunu da kabullenin. Sizin hayat görüşünüz ve yolunuz çocuğunuza çizmeye çalıştığınız gibi mi? Değilse, çocuğunuzun sizi örnek aldığını düşünün ve ona karşı daha yumuşak olun.

Kabul etmemiz gereken bir şey var ki, kimse kimseye yaşamayı öğretmez. Herkes hayatı kendisi yaşayarak öğrenir. Çocuk, hata yaparak dünyanın ve bu dünya içinde kendi gücünün sınırlarını tanır. Her hata gelişme yolunda bir aşamadır. Bunun için iki koşul vardır. Birincisi hatalardan ders alarak ileriye doğru bir adım atılması ve aynı hatanın tekrarlanmaması, ikincisi bütün hayatı içine alacak ve hayatın akışını olumsuz yönde etkileyecek hataların yapılmaması. Unutmayın ki, kendi varlıklarından memnun olanlar, iyi sonuçlar yaratırlar.

“GÖNÜLDEKİ YERLER KAZANILSIN KAZANILMASIN, ÇOCUĞUNUZU KAZANMAK, BÜTÜN ÖTEKİ KAZANÇLARDAN DAHA DEĞERLİDİR.”

**ÖZEL BAŞAK ORTAOKULU
PSİKOLOJİK DANIŞMA VE REHBERLİK SERVİSİ**